ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 16 | సంచిక : 03 | నవంబర్ 2010

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

పేజీలు : 20

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V.
సత్యవతి (హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు॥150/-
విడి ప్రతి : రు॥ 15/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు ~ 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

జిన్నూరు 02-10-2010

నరసాపురం .. 17-10-2010

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 02-10-2010, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కృష్ణుడు అంటే బ్రహ్మపదార్థము. బ్రహ్మపదార్థమే కాళ్ళు చేతులు ధరించి వచ్చి చెప్పింది కాబట్టి కృష్ణుడు చెప్పిన దానిని భగవద్గీత అంటారు అంటే బ్రహ్మము చేత చెప్పబడింది. నన్ను తెలుసుకోండి అని కృష్ణుడు గీతలో అన్నప్పుడు బ్రహ్మంను తెలుసుకోమని చెప్పటం. నాకు ఇష్టమైన పని చేయండి, నన్ను స్మరించుకోండి, నన్ను ప్రేమించండి, నన్ను జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి అని కృష్ణుడు అన్నప్పుడు అక్కడ బ్రహ్మమే చెపుతోంది గాని ఒక వ్యక్తి కాదు. సర్వసాధారణంగా పెద్దవారు ఏమి చేస్తారు అంటే వారు చెప్పేది ఏదో చెపుతూ ఉంటారు కాని ఫలానా వారిచేత ఇది చెప్పబడింది అని మనం అనుకోవాలని వారు అనుకోరు ఎందుచేతనంటే అక్కడ దేహభావన ఉండదు. అక్కడ సబ్జక్టు ప్రధానం కాని ఎవరు చెపుతున్నారు అనేది ప్రధానం కాదు. యజ్ఞ శబ్దానికి వేదంలో రకరకాల అర్థాలు చెపుతారు. వాటిని సమన్వయం చేసి మనకు ఉపయోగపడేలాగ ఇక్కడ భగవంతుడు చెప్పాడు. యజ్ఞం అంటే నువ్వు గౌరవం ఆశించకుండా, స్వార్థం లేకుండా రవ్వంత, ముల్లంత చిన్నపని చేసినా అది యజ్ఞంతో సమానము, దాని వలన నీకు యజ్ఞ ఫలితం వస్తుంది అని చెప్పాడు. మీరు ఏదైనా మంచిపని చేసినా, మిమ్మల్ని ఎవరైనా ఏదైనా అన్నా వాటిని వెంటనే మర్చిపోవాలి కాని వాటిని నెత్తిమీద మోయకూడదు.

నా శరీరానికి ఏదైనా రోగం వచ్చింది అనుకోండి మందులు వేసుకొంటాను అప్పుడు నేను ఎవరికైనా సహాయం చేసాను

అనుకొంటానా, అనుకోను. అదే ఇంకొకరి శరీరానికి మందులు ఇప్పిస్తే వారికి సహాయం చేసాను అనుకొంటాను. అంటే నా ఉపాధికంటే ఆ ఉపాధిని భిన్నంగా చూస్తున్నాను కదా. ఇంక మనం అజ్ఞానంలో కూరుకొని పోతాము, మన పని అయిపోయినట్లే, మనలను తీసివేత కొబ్బరికాయలలో పడేస్తారు. ఈ ఉపాధిబుద్ధిని మనం దాటాలి. దేహము నేను అనే బుద్ధిలో నుండే అంతా వస్తోంది. మనం అస్తమాను నేను, నేను అంటాము కదా. మనం ఏదైతే నేను నేను అంటున్నామో ఆ నేను నేను కాదని నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చే వరకూ నీకు బ్రాహ్మీస్థితి కలుగదు. ఈ సృష్టిలో ఆత్మజ్ఞానంతో సమానమైనది ఏమీ లేదు. మనం కాలేజీలో, యూనివర్సిటీలో చదువుకోవటం వలన బ్రహ్మ విద్య రాదు, ఆత్మజ్ఞానం రాదు. వాటివలన ఏదో పని నేర్చుకొంటాము, ఏదో చాకిరీ చేసుకొంటూ బతుకుతూ ఉంటాము. ఈ చదువులవలన పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది కాని మనలో ఉన్న మూర్ఖత్వం పోదు. చదువుకున్న మూర్ఖులు, చదువులేని మూర్ఖులు అని రమణమహర్షిగారు అంటూ ఉండేవారు. మనం చదువుకొని ఎన్ని డిగ్రీలు సంపాదించుకొన్నా మనలో ఉన్న మూర్ఖత్వం పోదు. ఏదో చదువుకొన్నాము, ఏదో ఉద్యోగం చేసుకొంటున్నాము అనుకొంటాము గాని లోపలఉన్న అజ్ఞానాన్ని, అహంభావనను, మనలో ఉన్న రూపబుద్ధిని, నామబుద్ధిని పోగొట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి అనే బుద్ధి మనకు కలుగనే కలుగదు. ఎందుచేతనంటే మనకు సజ్జన సాంగత్యం లేదు, సత్పురుషులసహవాసం లేదు.

నువ్వు దేహంగా ఉన్నప్పడు కూడా నీవు దేహం కాదు, మనస్సుగా ఉన్నప్పడు కూడా నువ్వు మనస్సుకాదు, నీ శరీరం చనిపోయాక ప్రయాణం చేసేవాడు కూడా నువ్వు కాదు. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు తెలియపరచే విద్యనే బ్రహ్మవిద్య, ఆత్మవిద్య అని అంటారు. ఆత్మవిద్యను సంపాదించాలి అంటే నువ్వు ఇంద్రియాలను ఉపసంహరించాలి, రాగద్వేషాలను ఉపసంహరించాలి, విజృంభించి వస్తున్న నీ మనస్సును లోపలకు పంపాలి. ఇన్ని రకాలుగా నీతోటి నువ్వు యుద్ధం చేస్తేనేగాని ఆత్మవిద్య రాదు. ఇంద్రియాలతో నేర్చుకొనే విద్యను సాపేక్షిక విద్య అంటారు. సాపేక్షిక విద్య నేర్చుకోవటానికి నీతోటి నువ్వు యుద్ధం చేయనక్కరలేదు. నీ దేహం దేహంలాగే ఉంటుంది, ప్రపంచం ప్రపంచంలాగే ఉంటుంది, ఈలోపులో ఏదో పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది. ఏదో ఒకరోజున చనిపోతారు. వాడు జననమరణ చక్రంలోనుండి బయటకు రాలేడు. మీకు విద్య అంటే బాగా ఇష్టం అనుకోండి చాలా కష్టపడి చదువుకొంటారు, మీకు డబ్బు అంటే ఇష్టం అనుకోండి ఎంతో కష్టపడి డబ్బు సంపాదించుకొంటారు. మీకు చాలా

ఉందికదా ఇంకా ఎందుకు ఇంత కష్టపడుతున్నారు అని మనం అడిగితే ఏమండీ డబ్బు సంపాదించటం నాకు అలవాటు అయిపోయింది మట్టిలో కలిసిపోయే వరకు నేను ఇలాగే ఉంటాను అని చెపుతారు. బ్రహ్మజ్ఞానం యొక్క విలువ మనకు తెలియటం లేదు కాబట్టి దానిని మనం సంపాదించుకోవటంలేదు.

మనం ఏ శరీరంలో ఉండగా ఆ శరీరం ఒక్కటే నిజం అనుకొంటాము, ఇదే మాయ. ఇప్పుడు ఈ దేహం ఉంది. ఈ దేహం చనిపోతుంది. ఇంకో దేహం వస్తుంది. ఇప్పుడు ఇది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం అనుకొంటున్నాము కదా అలాగే ఆ దేహంలో ఉన్నప్పుడు అదే నిజం అనుకొంటాము. మరల ఆ దేహం కూడా పోతుంది ఇంకో దేహం వస్తుంది. అప్పుడు అది నిజం అనుకొంటాము. రంపం పెట్టి కోసేసినా ఈ ఉపాధిబుద్ధి మనకు పోదు. దేహం నేను కాకపోయినా, మనస్సు నేను కాకపోయినా, రాగద్వేషాలు నేను కాకపోయినా అవి నేను అని వాటితో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాము. వాటిలో నుండి బయటకు రావాలి అంటే మనం కష్టపడి సాధన చెయ్యాలి, కాలం కలిసిరావాలి, వీటి అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా పరమేశ్వరుని దయ ఉండాలి. ఇవన్నీ కలిసి వస్తేగాని మనం ఒడ్డుకు రాలేము. నిన్ను నీకు పట్టి ఇచ్చేది, నీ స్వరూపం దగ్గరకి నిన్ను చేర్చేది, ఈ చావుపుట్టుకలను నీచేత ఓవర్‌కమ్ చేయించేది ఒక్క బ్రహ్మవిద్య మాత్రమే. లౌకికవిద్యల వలన నీకు బాహ్యంగా గౌరవాలు రావచ్చు, డబ్బు రావచ్చు కాని అవి నిన్ను పవిత్రం చెయ్యలేవు. అవి కేవలం ఇంద్రియాలకు, దేహానికి, లోకానికి పరిమితం. ఒక్క బ్రహ్మవిద్య మాత్రమే నిన్ను పవిత్రుడిని చేస్తుంది. ఆత్మ విద్య కంటే నిన్ను పవిత్రం చేసే విద్య మరొకటి లేదు అన్న సంగతి నువ్వు లోతుగా అర్థం చేసుకో.

మీరు సత్కర్మ కూడా నిష్కామంగా చేయాలి. సత్కర్మ నిష్కామంగా చెయ్యరు అనుకోండి మీరు చేసిన సత్కర్మకు పుణ్యం వస్తుంది. ఆ పుణ్యం అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు ఏవో కొన్ని భోగాలు వస్తాయి. ఆ భోగాలు కాలప్రవాహంలో పోతాయి కాని ఆ భోగాలను ఎంజాయ్ చేసినప్పుడు మనలో కొన్ని వాసనలు పడతాయి, ఆ వాసనలు కొన్ని లక్షల జన్మలను తీసుకొనివస్తాయి. ఎవడో గురువు సహాయం లేకపోతే వీటిలోనుండి మనం బయటకు రాలేము. మనం లడ్డు తింటాము అనుకోండి, ఆ లడ్డు చాలా బాగుంది, చాలాబాగుంది అనుకొంటాము. లడ్డు రెండు నిమిషాలలో తినేస్తాము. లడ్డు బాగుంది అనే తలంపు మన బ్రెయిన్‌లో ఉండిపోతుంది. మరల ఆ లడ్డు ఎక్కడ దొరుకుతుంది అని చూస్తాము. ఆ వాసన అంత తొందరగా పోదు, మన శరీరాన్ని సబ్బు పెట్టి కడిగినంత తొందరగా అది పోదు,

ఆ వాసన మనలను పీడించేస్తుంది. నీ బుద్ధి శుద్ధి అవ్వాలంటే నువ్వు నిష్కామకర్మ చేయటంలో ఎక్స్‌పర్ట్ అవ్వాలి. మనలో నిష్కామకర్మ ఎవరు చేస్తున్నారు. మనం నిష్కామకర్మ చెయ్యకపోయినా చేస్తున్నాము అని అనుకొంటున్నాము, ఇదో ప్రమాదం. నేను చాలామంది మంచివారిని చూసాను. వారు కొన్ని మంచిపనులు చేస్తారు. ఆ మంచిపనులు చేసి అవి నేనే చేసానండి, అక్కడ కష్టపడ్డానండి, ఇక్కడ డబ్బులు ఖర్చుపెట్టానండి అని ఏవో చెపుతారు అంటే వాళ్ళ కోర్సు ఫినిష్ అయిపోయింది. అది కూడా సకామకర్మే కాని నిష్కామకర్మకాదు. ఎందుచేతనంటే నీకు లోపల కీర్తికాంక్ష ఉంది. నీకు ఏ కాంక్ష ఉన్నా అది సకామం అవుతుంది కాని నిష్కామం అవ్వదు. ఇది ఒక్కటీ గుర్తు పెట్టుకోండి. మీరు ఎవరికైతే సహకరించారో వారి దగ్గర నుండి ఏమీ ఆశించకపోయినా చాలా ఉపకారం చేసాము కనీసం వీరికి మన పట్ల గౌరవం లేదు అనుకొంటారుకదా అప్పుడు ఇంక అది నిష్కామకర్మ కాదు సకామకర్మే అవుతుంది. ఇదేమిటి వీరు మన పట్ల కృతజ్ఞత చూపించటంలేదు అని ఎవరితోటి అనక్కరలేదు, మనస్సులో అనుకొంటేచాలు, మనస్సులో గౌరవం ఆశిస్తే చాలు ఇంక మీ కోర్సు అయిపోతుంది బేబీ నువ్వు చాలా బాగా సబ్జక్టు చెపుతున్నావు అని అంటాను అనుకోండి నేను ఆ మాట అనక ముందు బేబీ ఎలా ఉందో, ఆ మాట అన్నాక కూడా అలాగే ఉండాలి. నా మాట విన్నాక సంతోషం వచ్చింది అనుకోండి ఇంక తీసి పడేస్తారు. అంటే పైకి ఏమీ అనకపోయినా లోపల సంతోషిస్తోంది కదా అంటే అది సకామకర్మే. అంటే నిష్కామకర్మ ఎంతకష్టమో మీకు చెపుతున్నాను. అంటే కీర్తి కాంక్ష కూడా పనికిరాదు. కీర్తి కాంక్ష వదిలేస్తే మనకు తెలియకుండా రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి పోతాయి. పరమేశ్వరుడికి రూపం లేదు, నామం లేదు. ఆయన లేడా అంటే ఉన్నాడు. మనం రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి పెట్టుకొని, అహంభావన పెట్టుకొని, వ్యక్తి భావన పెట్టుకొని జీవిస్తూ ఉంటే ఇలా కోటి జన్మలు ఎత్తినా ఆత్మజ్ఞానం అందే అవకాశం లేదు.

ఆపరేషన్ చేసేటప్పుడు ఎక్కడైతే ఆపరేషన్ చేస్తారో అక్కడ అంతా స్పిరిట్‌తో శుభ్రం చేస్తేనేగాని బల్లమీద ఎక్కించరు. మన మనస్సులో ఎంతో మసి ఉంది, ఎన్నో బలహీనతలు ఉన్నాయి. జపం పేరుమీద, ధ్యానం పేరుమీద, నిష్కామకర్మ పేరుమీద మనస్సును శుద్ధి చెయ్యాలి. అలా మనస్సును శుద్ధి చెయ్యరు అనుకోండి ఇంక మనకు జ్ఞానం అంటదు. కపటం ఉన్నవారికి, మాయ మాటలు చెప్పేవారికి జ్ఞానం ఏమిటండి. ఒకచోట స్వామీజీ అన్నారు మీరు మాట్లాడే చెడ్డమాటలకు, మీకు వచ్చే చెడు ఆలోచనలకు, మీరు చేసే చెడ్డ పనులకు వీటి అన్నింటికి ఫలితం రెడీగా ఉంది. మనిషిని చూసేటప్పటికి పులి ఎలా మీద

పడుతుందో అలాగే మీరు చేసిన కర్మ సడన్‌గా వచ్చి మీద పడి మిమ్మల్ని మింగేస్తుంది అన్నాడు స్వామీజీ. ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు సాధన చెయ్యాలి. దానికోసం ఎదురుచూడకూడదు. సాధన లేకుండా సిద్ధి కలుగదు. మీకు భగవంతుడు వచ్చి కనిపించి నీకు కోటి జన్మల దాకా మోక్షం ఇవ్వను అంటాడు అనుకోండి. నీ ఇష్టం అనాలి అంతేగాని నాకు సాయంత్రం ఇచ్చేయండి, రేపు ఇచ్చేయండి అని అడగకూడదు. అంటే మనకు మినహాయింపులు ఉండ కూడదు, కాలక్రమంలో నీవు బాగా శుద్ధుడవు అవుతూ ఉంటే, నువ్వు నిర్మలంగా ఉంటే, నిశ్చలంగా ఉంటే, నీ మనస్సు పవిత్రం అవుతూ ఉంటే, నీవు నేను అనే బేధబుద్ధి తగ్గుతూ ఉంటే ఎక్కడో వైకుంఠంలోను, కైలాసంలోను కాదు నీ హృదయంలోనే నీకు జ్ఞానోదయం కలుగుతుంది. మనకు శ్రద్ధ లేదు అనుకోండి, ఆత్మజ్ఞానం పొందాలి అనే బుద్ధి లేదు అనుకోండి ఇవన్నీ మీకు అబద్ధాలకింద అనిపిస్తాయి. మీరు అభ్యాసం తరువాత చేద్దురుగాని అసలు ఈశ్వరుడు చెప్పిన మాట మీద మీకు విశ్వాసం కలుగుతోందో లేదో ముందు చూసుకోండి.

మనం పూర్వజన్మలలో చేసిన కర్మే ఈ శరీరాలను తీసుకొని వచ్చింది. రామకృష్ణుడు వాళ్ళ శరీరాలు ప్రారబ్ధం తీసుకొని రాలేదు, అవి లోకాన్ని వెలుగుతోటి నింపటానికి వచ్చిన కారణ శరీరాలు. మన శరీరాలు ప్రారబ్ధం అనుభవించటానికి వచ్చాయికాని వారి శరీరాలు ఏదో కారణం నిమిత్తం వచ్చాయి కాని అనుభవించటానికి ఇక్కడికి రాలేదు, అనుభవించటానికి వారి స్టోర్‌లో ఏమీలేదు, వారు కారణజన్ములు. మనకు చనిపోయేవరకు ఏదో ఒకటి అనుభవించటమే ఇంకో పనిలేదు. ఒకరోజున సంతోషం, ఒకరోజున దుఃఖం ఇలా అహంకారాన్ని వేసుకొని తిరుగుతూ ఉంటాము. నువ్వు వందలాది జన్మలలో సాధన చేసి పోగొట్టుకోలేనిది ఒకోసారి గురువు అనుగ్రహం వలన ఆ ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతుంది. ఒక్కసారి గురువు నిన్ను అలా షేక్ చేస్తే చాలు నీ అహంకారం పడిపోతుంది, గురువు అనుగ్రహం అంత బలీయ మైనది. మీ పొట్టకోసం ఇతరుల మీద ఆధారపడకుండా ఏదో పని చేసుకొంటూ మిగతా టైము అంతా ఈశ్వరుడి ప్రీత్యర్థం పనిచేయండి. యజ్ఞదాన తపస్సులు నువ్వు పవిత్రుడవు అవ్వటానికే ఏర్పాటు చేసారు. హృదయశుద్ధి ఉండాలి. తెలివిగలవారు ధన్యులు వారు దేవుని చూచెదరు అని ఎక్కడా చెప్పలేదు. హృదయశుద్ధి గలవారు ధన్యులు వారు దేవుని చూచెదరు. అందుచేత హృదయశుద్ధి ముఖ్యం.

కొంతమంది చాలా కష్టపడతారు కాని సంపాదన ఏమీ ఉండదు. కొంతమందికి చేసినదల్లా కలిసివస్తుంది. దీనికి పూర్వజన్మలకు సంబంధం ఉంటుంది. లాభం అయినా,

నష్టం అయినా అలా వస్తూఉంటాయి, పోతూఉంటాయి. నువ్వు మనస్సును ఎక్కడ కేంద్రీకరించాలో అక్కడ పెట్టు. లాభం వచ్చినప్పడు పొంగిపోకు, నష్టం వచ్చినప్పడు కృంగిపోకు. అప్పడు నీ బుద్ధికి సమానత్వం వస్తుంది. పరిస్థితులు నీకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా అక్కడ పరమాత్మనే చూడటం నేర్చుకో. అదృష్టంలోను, దురదృష్టంలోను భగవంతుడినే చూడు. ఇదంతా స్వప్న సమానము. స్వప్నంలో చూసే మనుషులు, సంఘటనలు ఎంత అసత్యమో ఈ జాగ్రదవస్థ కూడా అంతే అసత్యం అన్నారు ఆచార్యులవారు. నీ ప్రారబ్ధంలో ఉన్నది వస్తూ ఉంటుంది. ఈశ్వర నిర్ణయ ప్రకారం ఏది ఎప్పడు ఎలా జరగాలో అలా జరుగుతూ ఉంటుంది. వాటి గురించి ఆలోచించి నీ తలకాయ పాడుచేసుకోవద్దు అని చెప్పారు. ఈ లోకానికి నువ్వు అధ్యక్షుడు కాదు, పరమేశ్వరుడే ఈ లోకానికి అధ్యక్షుడు. వాడి అధ్యక్షతన ఇది అంతా జరుగుతూ ఉంటుంది. ఆయన అధ్యక్షత వహించకపోతే ఈ లోకం జడం. భగవంతుడు అధ్యక్షత వహించాకే ఈ లోకానికి యాక్టివిటీ వస్తుంది. మీరు ఇంట్లో వారి పట్ల అయినా, బయటివారి పట్ల అయినా మీ డ్యూటీ మీరు చెయ్యాలి కాని బెంగపెట్టుకో కూడదు. అలా బెంగపెట్టుకొంటే జీవరూపంలో ఉన్న ఈశ్వరుడిని హింస పెట్టినట్లు అవుతుంది. జీవుడి రూపంలో ఉన్నవాడు కూడా ఈశ్వరుడే, వాడిని హింసపెట్టుకోకూడదు. నీ దుఃఖ సముద్రాన్ని ఆనందసముద్రంగా మారుస్తాను అంటాడు ఏసు. మీరు విశ్వాసపాత్రులు అయితే మీ దుఃఖసముద్రాన్ని ఆనందసముద్రంగా మార్చటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను అయితే మీరు విశ్వాసపాత్రులా, విశ్వాసహీనులా అది చూసుకోండి. రీజను మంచిదే కాని భగవంతుడికి సంబంధించినంతవరకు రీజను కంటే విశ్వాసం ఎక్కువ పనిచేస్తుంది. రామకృష్ణుడి శిష్యులలో ఒకడికి చదువురాదు, వాడి పేరు లాటు. మిగతావారు అందరూ చదువు గొడవలో ఉన్నారు కాని వీడికి సమాధిస్థితి వచ్చేసింది అంటే వాడు పరిపూర్ణంగా రామకృష్ణుడిని విశ్వసించాడు, తనకంటూ మినహాయింపులు ఏమీ లేవు.

నువ్వు ద్వంద్వాలకు అతీతంగా ఉండు. లోకంలో ఎవరిని చూసి అసూయపడవద్దు. నువ్వు అసూయ పడవలసింది అంటూ ఈ లోకంలో ఏదీ లేదు. ఎదుటివాడు బాగున్నాడని వాడిని చూసి అసూయ తెచ్చుకోవద్దు. వాడు పూర్వజన్మలో ఏదో పుణ్యంచేసి ఉండవచ్చు ఈ జన్మలో అలా ఉన్నాడు. ఇది వాడికి భగవంతుడికి సంబంధించిన విషయం. ఆ గొడవ నీకు ఎందుకు. ఒక మనిషి వెళ్ళి కొండమీద కూర్చున్నాడు అనుకో. వాడి గౌరవం చూసి నీకు అసూయ కలిగింది అనుకో, నీకు ఇష్టం లేనంత మాత్రంచేత కొండమీద కూర్చున్న మనిషిని

లోకానికి కనబడకుండా చేయగలవా? భగవంతుడే వాడిని కొండమీద కూర్చోబెట్టినప్పడు నీ అసూయ ఎంత? నువ్వు ఎంత? ఎంతమంది కళ్ళు నువ్వు మూయగలవు. అందుచేత ఇటువంటి గొడవలు నీకు వద్దు. నువ్వు బాగుపడే మార్గం చూసుకో. నువ్వు సాధన చేస్తూ ఉండు. నిన్ను ఆత్మజ్ఞానంతో ఎప్పడు అలంకరించాలో భగవంతుడు చూసుకొంటాడు. నీ ప్రయత్నంలో నువ్వు ఉండటం మానేసి 24 గంటలు దేహం చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటే ఎలాగ. జీవకోటి అంతా మనో దేహములకు కట్టుబడి ఉంటున్నారు. వారి ఆలోచన అంతకంటే దూరం వెళ్లటంలేదు. ఎప్పడూ మనస్సును మూసేసుకొంటున్నారు. మీ ఇంటి తలుపులు తీసుకొని ఉంటే ఇంటిలోనికి గాలి వేస్తుంది కాని తలుపులు మూసుకొని ఉంటే లోపలకు గాలి ఎలా వస్తుంది. తలుపులు అన్నీ మూసేసుకొని గాలి రావటంలేదు, గాలి రావటంలేదు అంటే ఇంక మీకు ఎవరు చెపుతారు. మీ గొడవలు ప్రక్కనపెట్టి భగవంతుడు చెప్పింది వినాలి కదా. మీరు 24 గంటలు దేహానికి, మనస్సుకు బంధింపబడి ఉంటే ఇంక మీకు వెలుగు ఎలా కనిపిస్తుంది. రెండు కళ్ళు మూసుకొని సూర్యుడు లేడు అంటే ఇంక మీకు ఎవరు సమాధానం చెపుతారు. భగవంతుడికంటే మన క్షేమం కోరేవాడు ఎవడూ లేడు. అన్ని అవస్థలలో మన కూడా ఉన్నవాడు భగవంతుడే. ఆయన సర్వజ్ఞుడు. భగవంతుడిని నమ్మితే సొమ్ము, నమ్మకపోతే దుమ్ము.

మనస్సు ఎప్పడూ విషయాల చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఒకో ఇంద్రియానికి ఒకో విషయం ఉంటుంది అది ఆ విషయం చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటుంది. కొంతమందికి దేహం ఉంటుంది, ఇంద్రియాలు ఉంటాయి. ఈశ్వరుడిలో ఐక్యం అవ్వటంకోసం దేహానికి, ఇంద్రియాలకు వారు దూరం అయిపోతారు. లోకంలో కొద్దిమందిమాత్రమే ఇలా ఉంటారు. వారు మాత్రమే నన్ను అనుసరించగలరు. వారు నపుంసకులు అవుతారు అంటే శారీరకంగా నపుంసకులు అనికాదు, నాకోసం నపుంసకులు అవుతారు. లోక ప్రయోజనాలు ఆశించి వారు త్యాగం చేయటం లేదు, నన్ను పొందటానికి త్యాగం చేస్తున్నారు, వారు మాత్రమే నన్ను అనుసరించగలరు అన్నాడు ఏసు. నీ మనస్సే ఇంద్రియాలను విషయాల మీదకు గెంటుతోంది. ఏ మనస్సు అయితే ఇంద్రియాలను విషయచింతనలోనికి నెట్టుతోందో ఆ మనస్సును జ్ఞాన సముద్రంలో ముంచు అంటున్నాడు పరమాత్మ. నీ కళ్ళు నిన్ను శాశ్వతంగా నరకంలోనికి తీసుకొని పోతూ ఉంటే నీ కళ్లను పీకి ఆవల పారెయ్యి. నువ్వు శాశ్వతంగా నరకంలో ఉండటం కంటే తాత్కాలికంగా నీకు గుడ్డితనం వచ్చినా ఫరవాలేదు అంటాడు ఏసు. మనస్సే

మీ శరీరాన్ని కల్పించింది. అందుచేత మనస్సులో ఏ వికారం వచ్చినా అది కళ్ళలో కనబడుతుంది. మీ కళ్ళను ఎంతసేపు మూసుకోగలరు. అక్కడ ప్రేమ ఉందా, అసూయ ఉందా, కోపంతో కాలిపోతున్నారా అనేది మీ కళ్ళను చూస్తే తెలిసిపోతుంది. కొంతమంది పరమపవిత్రులు ఉంటారు. మన సాధనతో సంబంధం లేకుండా కేవలం వారిని చూడటం వలననే మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది.

నువ్వు ఆసక్తిరహితుడిగా ఉండు. నీ మనస్సు జ్ఞానంలో కూరుకొనిపోయి ఉండాలి. నీకు ఆత్మచింతన తప్పించి విషయచింతన అసలు ఉండకూడదు. నీవు ఏది చింతిస్తే అదే అవుతావు. అందుచేత నీ మనస్సు ఆత్మచింతనలో, భగవంతుని స్మరణలో కూరుకుపోయి ఉండాలి. మనం సన్మానాలు చేయించుకోకూడదు. దేనికండి సన్మానాలు, అది అంతా దుమ్ము. మీరు ఐన్‌స్టీన్‌ను గుర్తుపెట్టుకోండి. ఆయన శరీరాన్ని ఫలానా చోట కాల్చేసారు అనే గుర్తు కూడా వద్దు అని చెప్పాడు. అది మోస్ట్ ఇంపెర్సనల్‌లైఫ్. మనం ఇంపెర్సనల్‌గా ఉండటం ఇప్పటినుండి ప్రాక్టీసు చెయ్యాలి. అప్పుడు ప్రాణప్రయాణ సమయంలో ఆస్థితి మనకు దొరుకుతుంది. ఈశ్వరుడిని నిరంతరం స్మరిస్తూ ఉంటే మనస్సు చల్లబడిపోతుంది, ఇంద్రియాలు చల్లబడిపోతాయి, మనస్సు యొక్క వాండరింగ్ తగ్గిపోతుంది. శవానికి ఉన్న ఇంద్రియాలు ఎలా ఉంటాయో కొంతమంది భక్తులయొక్క ఇంద్రియాలు కూడా అలా అయిపోతాయి, వారిని లోకంలో బంధించేది ఏమీ ఉండదు. శరీరంలో ఉండగా నేను చేస్తున్నాను అనే తలంపుతోనే మనం మంచిపనులు, చెడ్డపనులు చేస్తాము. మనం చేసిన మంచి పనులకు పుణ్యం, చెడ్డ పనులకు పాపం వస్తుంది. ఆ లగేజీ అంతా మీరు మోసుకొని వెళ్ళవలసిందే. ఈ పుణ్యపాపాలు అనుభవించటానికి మరల శరీరం వస్తుంది, దానికి ముగింపు ఉండదు. అందుచేత మీరు ఈ భూమి మీద తిరుగుతున్నప్పడే మీరు చేసిన పుణ్యపాపములు పూర్తిగా కాలిపోవాలి, అటువంటి విద్యను నేర్చుకో అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. అందుచేత నువ్వు చేసే పని ఎలా ఉండాలి అంటే నీ శరీరం, ఎముకలు, మాంసం వల్లకాటిలో ఎలా కాలిపోతున్నాయో అలాగే నువ్వు చేసే పని వలన నీ పుణ్యపాపములు కూడా అలాగ కాలిపోవాలి అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. అప్పడు ఇంక నువ్వు మోసుకొని పోవటానికి ఏమీ ఉండదు, నువ్వు ఖాళీ అయిపోతావు, అప్పడు ఇంక నీకు శాంతే, నీకు సుఖమే. ఇంక నీ పని ఉండటమే. నువ్వు అలాగ ఉండవు, ఇలాగ ఉండవు, నువ్వు నువ్వులాగ ఉంటావు, అప్పడు ఉన్నది ఆనందమే.

రమణ మహర్షిగారు చెప్పిన సిద్ధాంతం ఏమిటి అంటే నీ హృదయంలో తప్పించి, నీ స్వరూపంలో తప్పించి ఏ మనిషిలో కాని, ఏ వస్తువులోకాని, ఏ సంఘటనలో గాని ఎక్కడా సుఖం అనేది లేదు. నీకు అది ఊరికే సుఖంలాగ కనిపిస్తోంది కాని అది సుఖం కాదు. ముందు నువ్వు ఆ నిర్ణయానికి రావాలి. బాహ్యంగా ఎక్కడా సుఖంలేదు అనే నిర్ణయానికి రాకుండా నీ మనస్సు యొక్క చాపల్యాన్ని నువ్వు ఆపుచేయలేవు. మీరు వంద హాస్పటల్స్ కట్టించండి, స్కూల్సు కట్టించండి, వంతెనలు కట్టించండి వీటి అన్నింటికంటే ఒక్కడికి జ్ఞానోదయం కలుగజేయటం చాలా కష్టం. అందులో ఉన్న కష్టం మీకు తెలియదు. డబ్బు ఉంటే, సిమ్మెంట్ ఉంటే, ఐరన్ ఉంటే వంతెనలు, బిల్డింగులు అయిపోతాయి కాని ఒక మనిషిని తయారుచేసి వాడికి జ్ఞానోదయం కలుగజేయటం చాలా కష్టం. దేవుడు అంటే ఎవడు అంటే ఎవడికైతే స్వార్థం లేదో వాడే దేవుడు. స్వార్థచింతన లేనివాడు ప్రతివాడు దేవుడే. దేవుడు అక్కడ ఉన్నాడు, ఇక్కడ ఉన్నాడు అని నేను చెప్పను ఎవడైతే నూటికి నూరుపాళ్ళు నిస్వార్థపరుడో వాడే దేవుడు అని స్వామీజీ చెప్పారు. మీరు చెప్పే మాటకు ఏమైనా ప్రమాణం ఉందా అంటే నా అనుభవమే ప్రమాణం అనేవారు. పాపము, పుణ్యము రెండూ బంధాలే, రెండూ పునర్జన్మ హేతువులే. నువ్వు ఏ పని చేసినా అది భగవంతుని ప్రీత్యర్థం కనుక చేస్తే పుణ్యం కాలిపోతుంది, పాపం కాలిపోతుంది.

భారతయుద్ధంలో ధర్మరాజును కృష్ణుడు ఒక చిన్న అబద్ధం చెప్పమన్నాడు. ఆయన దేవుడు, పక్కన ఉండి అబద్ధం చెప్పమంటున్నాడు అయినా నేను చెప్పను అన్నాడు ధర్మరాజు. దాని వలన పాపం వస్తుందని ధర్మరాజుకు భయం. కృష్ణుడు అది గ్రహించాడు. పాపం వస్తుందని నువ్వు అనుకొంటున్నావు, నేను ఎన్ని పాపాలనైనా మోయగలను. ఆ పాపాన్ని కూడా నేను మోస్తాను అని కృష్ణుడు చెప్పాడు అప్పుడుగాని ధర్మరాజు చెప్పలేదు. భగవంతుడికి పాపం ఏమిటి? పుణ్యం ఏమిటి? అబద్ధం చెపితే పాపం వస్తుంది కరక్టే కాని లోకకళ్యాణం కోసం మనం ఒక అబద్ధం చెప్పినా అది అబద్ధం అనిపించుకోదు, అది కూడా కొట్టుకొని పోతుంది. మీరు అబద్ధాలు చెపితే చెడ్డే ఎందుకంటే మీలో స్వార్థం ఉంది. అక్కడ పరమేశ్వరుడికి స్వార్థం ఏముంది. రాముడు, కృష్ణుడు వారు అవతారపురుషులు. నువ్వు అయోధ్యను విడిచిపెట్టు అంటే అయిదు నిమిషాలలో అయోధ్యను ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోతాడు, వాడు రాముడు. కృష్ణుడు గోపికలను ఎంతో ప్రేమించాడు, బృందావనం మట్టి అంటే ఆయనకు చాలా ఇష్టం. ఆ గోపికలను, బృందావనాన్ని విడిచిపెట్టి రెండు నిమిషాలలో మధుర

వెళ్ళిపోయాడు, వాడు దేవుడు. మనం తాటాకు ఇల్లు విడిచిపెట్టలేకపోతున్నాము, అద్దె కొంపలు విడిచిపెట్టలేకపోతున్నాము, పిడకలను విడిచిపెట్టలేకపోతున్నాము, కాశీ వెళ్ళి జిన్నూరులో వర్షాలు పడుతున్నాయేమో, పిడకలు తడిసిపోతాయి అని ఆలోచిస్తున్నాము, ఇదీ మన గోల. నేను రాముడితో సమానం, కృష్ణుడితో సమానం అని ఇలా జనం తయారు అవుతున్నారు. వారు కొన్ని క్షణాలలో రాజ్యాలను విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయారు మనం కనీసం పిడకలను విడిచి పెట్టలేము. భగవంతుడిలో ఉన్న వైరాగ్యం యొక్క వైభవం అటువంటిది, అక్కడ వైరాగ్యం కంప్లీట్‌గా ఉంటుంది కాని సగం సగంగా కాదు. అరుణాచలం, తిరుపతి, కాశీ ఇవి అన్నీ మనకు అవుట్‌లెట్లలా తయారు అయ్యాయి. ఇంటి దగ్గర కోపంగా ఉంటే, అశాంతిగా ఉంటే తిరుపతి వెళ్ళి రావటం. ఇంకా ఏమైనా కోరికలు ఉంటే అవి నెరవేర్చమని ముండనం చేయించుకోవటం. అశాంతిగా ఉంటే అరుణాచలం వెళ్ళటం. ఇంటి దగ్గర చిరాకుగా ఉంది ఎక్కడికైనా వెళ్ళి వచ్చేద్దాము అంటే ఎక్కడికి వెళతారు. మన కోపం ఇంట్లోవారు పడరు మరి ఎక్కడో ఒకచోట అప్పగించి వచ్చేస్తూ ఉంటాము.

గాంధీగారు భగవద్గీతను ఎప్పుడూ భగవద్గీత అనలేదు, అది మా అమ్మ అనేవారు. నా అనుచరులు, స్నేహితులు నన్ను విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయినప్పుడు, అసలు ముందుకు అడుగు ఎలా వెయ్యాలో తెలియనప్పుడు కూడా మా అమ్మ నన్ను విడిచిపెట్టలేదు అంటే భగవద్గీతలో నుండి గైడెన్స్ రావటం ఆగలేదు, ఏదో శ్లోకంలో నుండి నాకు మెసేజ్ వచ్చి కొండలు పిండిచేసేంత శక్తితో, అంత వేగంతో మరల ప్రజలలోనికి వెళ్ళేవాడిని అని గాంధీగారు చెప్పారు. గీతా అధ్యయనం వలన నాకు ఆ శక్తి వచ్చింది అని చెప్పారు.

భగవంతుడు కాలరూపంలో ఉన్నాడు. కాలాన్ని గౌరవిస్తే భగవంతుడిని గౌరవించినట్లు అవుతుంది. కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మీరు చాలాచోట్ల సత్సంగాలు చేసుకొంటున్నారు సత్సంగం అయిన వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళిపోండి, అక్కడ కూర్చోవద్దు. ఇంకా అక్కడే ఉంటే ఆత్మ విచారణకు బదులు లోక విచారణ వచ్చేస్తుంది, అక్కడ నుండి మీ పతనం ప్రారంభమవుతుంది. మనం మంచి నీళ్ళు తాగేటప్పుడు ముందు అందులో ఏమైనా నలకలు ఉన్నాయా అని చూసుకొంటాము కదా అలాగే మనం ఏదైనా పని ప్రారంభించేటప్పడే అది గౌరవం కోసం చేస్తున్నామా, ఏదైనా ఆశించి చేస్తున్నామా, ఆ పని చేయటం వలన దేహవాసన, లోకవాసన పెరిగే అవకాశాలు ఉన్నాయా లేక అక్కడ అవసరముండి ఆ పని చేస్తున్నామా అని ముందే

విశ్లేషణ చేసుకొని ఆ పని ప్రారంభించండి. ఇప్పుడు మనం చేసే పనుల వలన రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి పెరిగిపోతుంది, నరకానికి మెట్లు కట్టుకొంటున్నాము. అందువలన నువ్వు పని ప్రారంభించేటప్పడే ఫలకాంక్ష ఎంతవరకు ఉందో చూసుకో, కర్తృత్వం నుండి మనిషికి దుఃఖం వస్తోంది. నువ్వు కర్తృత్వంతో పనిచేస్తూ, అహంకారంతో పనిచేస్తూ ఇదంతా దేవుడు చేస్తున్నాడు అంటావు ఏమిటి? నీ అహంకారాన్ని నేను కల్పించలేదు, ఫలానా కర్మ చేయమని నేను కల్పించటంలేదు. నీ వాసనను బట్టి నువ్వు పనిచేస్తున్నావు. భగవద్గీత చదవకుండా కూడా మంచిపనులు చేసేవారు ఉన్నారు, అది వారి సంస్కారం. వారికి సహజంగా మంచిబుద్ధి ఉండవచ్చు. నువ్వు చెడ్డపని చేస్తే నీ వాసనను బట్టి నువ్వు చేస్తావు, నాకు ఆ గొడవకు అసలు సంబంధం ఏమిటి? నీ వాసనను బట్టి ప్రవర్తిస్తున్నావు దానికి నాకు సంబంధం లేదు కాని నాకు సంబంధం ఉన్నట్లు మీరు కల్పిస్తున్నారు. కొంతమంది వ్యవహారాలలో కూడా అంతే అక్కడ ఎవరైతే లేరో వారు ఈ మాటలు చెప్పారండి అంటారు, నిజంగా వాడు చెప్పి ఉండడు. మాకు ఇటువంటి పేచీలు తెచ్చిపెట్టేవారు ఉన్నారు అసలు ఆ గొడవలో నేను లేకపోయినా నాన్నగారి అభిప్రాయం ఇది, నాన్నగారు ఇలా చెప్పారు అనేవారు కూడా ఉన్నారు.

దేవుడు కర్తృత్వరహితుడు. నీకు కర్తృత్వం ఉంది. దేవుడిని తెలుసుకొన్న వెంటనే నీవు కూడా కర్తృత్వరహితుడివే అని నీకు తెలుస్తుంది. కర్తృత్వం లేకపోతే ప్రపంచంలో ఎవరికి లేని దుఃఖం మీకు వచ్చినా మీకు ఏమీ అనిపించదు. కనీసం మీకు ఎర్రచీమ కుట్టినట్లుగా కూడా ఉండదు. దేవుడికి మీ పుణ్యం అక్కరలేదు, మీ పాపం ఆయనకు అక్కరలేదు, మీ గొడవలు ఆయనకు అక్కరలేదు. అయితే మీరు భగవద్గీతలోని శ్లోకాలు జాగ్రత్తగా చదువుతూ అర్థం చేసుకొంటూ ఉంటే మీకు భగవంతుడు అనుభవంలోనికి రాకపోయినా భగవంతుడు మనకు ఇంత దగ్గరగా వస్తున్నాడు ఏమిటి, ఎక్కడో వైకుంఠంలో ఉన్నవాడు మన ఇంటికి వచ్చేస్తున్నాడు ఏమిటి, ఇంక మన చేతికి దొరికేస్తాడు అని మనకు అనిపిస్తుంది. మీకు రైట్ అండర్‌స్టాండింగ్ ఉంటే అంతదూరం తీసుకొని పోతుంది. అయితే మనకు అంత ఓపిక, అంత టైము లేదు. కాలక్షేపానికి ఏవో ఊరిలో గొడవలు ఉంటాయి కదా అవి పట్టుకొని వేలాడుతూ ఉంటాము కాని భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలనే తలంపు మనకు రావటంలేదు. అసలు మీరు పని మొదలుపెట్టేటప్పడే అందులో ఏముందో మీకు తెలుస్తుంది కదా. ఆ పని చేయటం వలన ఏమైనా దేహవాసన, లోకవాసన పెరుగుతుందా, ఏమైనా గొప్పలు ఆశించి ఈ పనులు చేస్తున్నామా ఇవన్నీ మీకు లోపల తెలిసిపోతూ ఉంటాయి. అటువంటి

బలహీనతలు ఏమైనా ఉంటే, మురికి ఉంటే ముందు స్టార్టింగ్‌లోనే వాటిని తీసేయండి, లేకపోతే గోతిలో పడిపోతారు ఇంక అందులోనుండి బయటకు రాలేరు. నువ్వు జ్ఞానం అనే అగ్నిని సంపాదించు. అగ్నిచేత మన దేహం ఎలా దహింపబడుతుందో అలాగ నీ దుఃఖానికి కారణమైన కర్తృత్వబుద్ధిని భగవంతుడు ప్రసాదించిన జ్ఞానం అనే అగ్నితో కాల్చిబూడిద చెయ్యి. తన అజ్ఞానాన్ని అహంకారాన్ని జ్ఞానాగ్నితో ఎవడైతే దహనం చేస్తున్నాడో వాడే పండితుడు. శబ్దాడంబరం ఉన్నవాడు, రచనలు చేసేవాడు, చిలుక పలుకలు పలికేవాడు పండితుడు కాదు. ఎవడైతే తనలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని మూలంతో సహా నాశనం చేస్తున్నాడో, ఎవడైతే దేహబుద్ధిని వేరుతో సహా కాల్చి బూడిద చేస్తున్నాడో వాడు మాత్రమే పండితుడు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-10-2010, నరసాపురం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు అందరూ నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖాన్ని, శాంతిని పొందాలి. మీరు ఎవరి భక్తులు అయినా అభ్యంతరం లేదు. మేము ఇంపెర్సనల్‌గానే ఉంటాము. మీరు జీవన్ముక్తులు అవ్వాలి. మీ శరీరం భూమి మీద తిరుగాడుతున్నప్పడే నిర్వాణసుఖాన్ని మీరు పొందాలి. ఈ మీటింగుల లక్ష్యం అదే. భౌతికమైన ప్రయోజనం ఈ మీటింగులకు ఏమీ లేదు. ప్రారబ్దాన్ని బట్టి మనకు హెచ్చుతగ్గులు వస్తూ ఉంటాయి. ఈ లాభనష్టాలు, కష్టసుఖాలు, చావు పుట్టుకలు ఇవన్నీ శరీరానికి సంబంధించినవే. ఈ శరీరానికి లోపల ఉన్న చైతన్యానికి ఇసుమంతయు సంబంధం లేదు. మనం ఏ దేహాన్ని, ఏ మనస్సును, ఏ బుద్ధిని మనం అనుకొంటున్నామో ఇవన్నీ జడవస్తువులు. అయితే శరీరం కదులుతోంది, మనస్సు ఆలోచిస్తోంది, బుద్ధి నిర్ణయిస్తోంది ఇవన్నీ జడం ఏమిటి అని మీరు అనుకోవచ్చు. మీ లోపల ఏ చైతన్యం అయితే ఉందో దాని సహాయంతోటే ఇవి అన్నీ పనిచేస్తున్నాయి. లోపల ఉన్న చైతన్యం కొంచెం ప్రక్కకు తప్పకొంటే కాళ్ళు చేతులు పనిచేయవు, మనస్సు పనిచేయదు, బుద్ధి పనిచేయదు, అప్పడు వాడు చనిపోయాడు అంటారు.

మీరు నిద్రలో నుండి మేల్కొని బయటకు వస్తున్నారు కదా అది కాదు మిమ్మల్ని ఆభవ, పూర్ణ, చిత్ సుఖంలోనికి మేల్కోమంటున్నాడు. సముద్రంలో ఎంత నీరు ఉందో అంత సుఖంలో మీరు ఓలలాడాలి. ఇప్పడు మనకు శరీరంతో ఎలా అయితే తాదాత్మ్యం ఉందో అలాగ లోపలఉన్న సత్యపదార్థంతో మనకు తాదాత్మ్యం రావాలి. అప్పడు మనకు నిజమైన